

Arrest

nr. 198 285 van 22 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VAN OVERDIJN
Messidorlaan 330/box 1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VAN OVERDIJN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 31 oktober 2016 België is binnengekomen, diende op 17 november 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 28 juli 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 28 juli 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 17/11/2016
Overdracht CGVS: 29/11/2016*

U werd op 30 mei 2017 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 09.07 uur tot 13.18 uur (hierna gehoorverslag 1). Uw advocaat, meester Van Overdijn, was gedurende het gehele gehoor aanwezig. U werd opnieuw gehoord door het Commissariaat-generaal op 11 juli 2017, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 09.07 uur tot 12.53 uur (hierna gehoorverslag 2). Uw advocaat, meester Overdijn, was aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Dabarre-clan te behoren. U verklaarde altijd in Misra te hebben gewoond. U werkte er in uw winkel sinds 2016. Al-Shabaab arresteerde u in 2016 omdat u te lichte kledij verkocht. Ze verbrandden de kledij en u werd vrijgelaten. U zette uw werk in de winkel verder.

Op een dag in augustus 2016, kwam Id., een leider van Al-Shabaab uit de dichtbij zijnde stad Dinsoor, in uw winkel. Hij betaalde met het EVC-systeem en transfereerde zo geld naar uw mobiele telefoon. Later probeerde hij u te contacteren via uw nummer. U nam niet op. Toen hij later terugkwam naar uw winkel vroeg hij u waarom u de telefoonoproepen niet beantwoordde. U vertelde hem dat u getrouwd was. U verwees hiermee naar Ib., de jongen aan wie uw vader u beloofd had. Jullie zouden trouwen nadat Ib. zijn universitaire studies in Mogadishu had afgerond. Hij kwam voor een derde keer naar uw winkel. Hij vertelde dat hij wist dat u niet getrouwd was. Hij ging diezelfde dag naar uw vader om uw hand te vragen. Uw vader vertelde hem dat hij u had beloofd aan een andere man. Id. bedreigde uw vader. Hij kreeg 10 dagen bedenktijd. Uw vader belde Ib. om de situatie uit te leggen. Later belde u zelf met Ib. om uw versie van het verhaal te doen. Id. kwam terug naar uw ouders om weer uw hand te vragen. U belde weer naar Ib.. Jullie besloten dat hij zou stoppen met studeren en naar Misra zou komen. Toen Ib. aankwam in Misra, was uw vader niet thuis. Hij was bezig met de velden te bewerken. Samen met uw moeder besloten jullie dat het het beste was om een afstandshuwelijk te doen in Baydhabo. Jullie maakte een "Meher"-contract (verloving) bij een Sheikh op 31 augustus 2016 in Baydhabo. Jullie brachten samen de nacht door bij de broer van Ib. in Baydhabo. De volgende dag keerden jullie terug naar Misra. Daar vernamen jullie dat uw vader was gearresteerd. U werd samen met Ib. gearresteerd. U werd naar een gevangenis gebracht. Een dag later werd u getransfereerd naar een andere gevangenis. Op 15 september 2016 werd u voor de rechtbank geleid. U werd ter dood veroordeeld. U zou worden geëxecuteerd op 20 september 2016. De nacht van 16 op 17 september 2016, ontsnapte u samen met uw medegevangene. U vluchtte via Baydhabo. Daar nam u op 20 september 2016 het vliegtuig naar Mogadishu. U verliet Mogadishu 30 oktober 2016. U reisde verder via Djibouti en Turkije. Op 31 oktober 2016 kwam u aan in België. U vroeg asiel aan op 17 november 2016.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft.

De door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst kunnen als niet geloofwaardig bestempeld worden. Uit uw verklaringen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u door Al-Shabaab vervolgd zou worden omwille van het weigeren van het huwelijksaanzoek van een van hun leden, laat staan dat mensen in uw omgeving hierdoor problemen gekend zouden hebben.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er ernstige vragen gesteld kunnen worden bij uw bewering dat u zou trouwen met uw echtgenoot, Ib., indien u effectief ten huwelijk zou zijn gevraagd door de Al-Shabaableider Id. (hierbij verder geen problemen verwachtend). U zou niet enkel het aanzoek van Id. geweigerd hebben, u zou zelfs een stap verder zijn gegaan door met Ib. naar Baydhabo te gaan om daar een "Meher"-contract op te stellen. En dit terwijl Al-Shabaab maar al te goed wist dat u niet getrouwd was voor het aanzoek van Id. én terwijl Id. u duidelijk had gemaakt dat het er niet toe deed of u getrouwd was of niet. U verklaarde tijdens het gehoor nogal verrassend dat u niet zulke grote problemen verwachtte door een "Meher" te doen.(gehoorverslag 2, p8, p12 en p13) U wou bewijs hebben dat Ib. uw echtgenoot was. (gehoorverslag 2, p13) U verklaarde eveneens dat uw vader niet had gedacht dat het probleem zo groot zou zijn en dat het hem simpel leek.(gehoorverslag 2, p8)

Nochtans verklaarde u meerdere malen dat uw vader was bedreigd.(gehoorverslag 1, p14 en gehoorverslag 2, p11) Id. had hem immers verteld dat als uw vader u niet aan hem zou geven dat jullie

elkaar nooit meer zouden zien,(gehoorverslag 2, p8) dat uw vader zijn eigen leven zou verliezen (gehoorverslag 1, p14 en gehoorverslag 2, p10) en het in zijn belang was om uw hand aan hem te geven.(gehoorverslag 1, p14 en gehoorverslag 2, p10) Id. benadrukte hierbij de macht die Al-Shabaab had in het dorp.(gehoorverslag 1, p14 en gehoorverslag 2, p10) Hij vertelde u dat hij u desnoods onder dwang zou trouwen.(gehoorverslag 1, p14) Ook uzelf verwees naar de macht van Al-Shabaab. U verklaarde dat de mannen gevreesd worden (gehoorverslag 2, p11) en dat hun bevelen niet geweigerd kunnen worden.(gehoorverslag 2, p12) Bovendien blijkt uit verschillende verklaringen dat uw vader de mannen ook erg vreesde: Hij had schrik dat ze hem zouden doden en ook uw eigen moeder ging ervan uit dat hij de mannen van Al-Shabaab vreesde. (gehoorverslag 1, p15) Deze verklaringen vallen niet te rijmen met uw verklaringen dat uw vader geen problemen verwachtte door u versneld met Ib. te laten trouwen. Bovendien vertelde u zelf over hoe streng de Al-Shabaabmannen waren die uit Dinsoor naar Misra waren gekomen, sinds Al-Shabaab uit Dinsoor werd verdreven.(gehoorverslag 1, p9 en p10) U had dit zelf ook ondervonden, toen u werd gearresteerd omdat u te lichte kledij droeg en verkocht.(gehoorverslag 1, p9) U wist zelf maar al te goed dat Id. een leider van Al- Shabaab uit Dinsoor was.(gehoorverslag 1, p13) U hoorde mensen in het dorp over hem praten en toen hij in uw winkel kwam bevestigde uw buurvrouw dat het om de leider van Al-Shabaab uit Dinsoor ging waar iedereen het over had.(gehoorverslag 2, p7) U verwees naar vergelijkbare voorbeelden van andere meisjes die gedwongen werden om met iemand van Al-Shabaab te trouwen. U gaf hierbij aan dat deze situaties verschilden van de situatie waarin u zat, aangezien het bij u ging om iemand die een hoge functie had bij Al-Shabaab.(gehoorverslag 2, p13) U gaf verder toe dat jullie toch argwanend waren over de gevolgen aangezien u vader bedreigd werd.(gehoorverslag 2, p8) U had niet verwacht dat Id. naar uw vader zou gaan om uw hand te vragen.(gehoorverslag 2, p10) Dit deed hij uiteindelijk wel. Waarom u dan ook niet verwachtte dat hij u zou dwingen om te huwen met hem, blijft onduidelijk. Er kunnen bijgevolg ernstige vragen gesteld worden bij het door u aangehaalde gestelde gedrag, met name dat u toch een huwelijk op afstand zou afsluiten, ondanks de duidelijke en vele vermeende bedreigingen van de zijde van Al Shabaab.

Nog volgens u, keurde Al-Shabaab een "Meher" goed indien het al voltrokken was, maar niet als het nog bezig was.(gehoorverslag 2, p11) Bovendien was u op de hoogte dat Al- Shabaab afstandshuwelijken ("masaaf") verbiedt. U verklaarde hierover dat Al-Shabaab de "normale" "Meher" (verwijzend naar de "Meher" in het thuisdorp) toestaat, maar niet de "Meher" op afstand ("masaaf"). (gehoorverslag 2, p9, p13 en p18). Eerder had u echter verklaard dat jullie buiten Misra gingen, nét om problemen te vermijden.(gehoorverslag 1, p17) U verklaarde dat u niet in Misra kon trouwen omdat Al-Shabaab het dan zou tegenhouden. Omdat Ib. zijn studies had opgezegd besloot u om "masaaf" te doen.(gehoorverslag 2, p12) Toch keerde u samen met Ib. terug naar Misra na de "Meher" op afstand.(gehoorverslag 2, p12) Jullie wilden zich samen vestigen in Misra na het "Meher"-contract. Dit kan wederom als zeer risicovol gedrag beschouwd worden aangezien Al-Shabaab geen afstandshuwelijken goedkeurt zoals u zelf verklaart. Jullie namen wel jullie voorzorgen bij terugkomst in Misra door ergens anders uit te stappen en te voet verder naar huis te stappen, zodat jullie niet zouden worden gezien en omdat ze het niet zouden toestaan dat jullie op afstand waren getrouwd.(gehoorverslag 2, p9, p12 en p13) Dit komt echter niet overeen met het feit dat jullie zich uiteindelijk zouden vestigen in Misra en Al-Shabaab dus toch zou merken dat jullie getrouwd waren en erachter zou komen dat dit niet in Misra was gebeurd. Gezien de macht en regels van Al-Shabaab en de bedreigingen die uw vader had gekregen, bedreigingen die ook op u sloegen, is het zeer onaannemelijk dat u geen problemen zou verwachten door naar Baydhabo te gaan met uw echtgenoot om er een "Meher"-contract op te stellen.

Naast het risico dat u liep door voor een "Meher" op afstand te kiezen, blijkt bovendien duidelijk dat Al-Shabaab maar al te goed wist dat u nog niet getrouwd was Ib. Hieruit volgt logischerwijze dat Al-Shabaab zou weten dat de "Meher" na het huwelijksaanzoek van Id. was afgesloten met het doel om een huwelijksaanzoek met Id. te ontlopen. De kans dat Al-Shabaab plots het huwelijk tussen u en Ib. wel zou accepteren nadat het al was voltrokken, is bijgevolg nihil, in het licht van de strenge regels die Al Shabaab oplegde en in het licht van de beweerdde bedreigingen ten opzichte van uw vader. Bovendien gebeurde de "Meher" op afstand, iets wat sowieso indruist tegen de regelgeving van Al-Shabaab. Toch ging u ervan uit dat dat als men achteraf zou zien dat jullie getrouwd waren er geen problemen zouden zijn wat zoals gezegd erg vreemd is.(gehoorverslag 2, p13) U vertelde Id. op verschillende momenten dat u getrouwd was. Id. antwoordde u dan dat dat niet waar was en dat u nog ongetrouwd was.(gehoorverslag 1, p14, p15 en gehoorverslag 2, p10 en p12) U vermoedde dat Id. op de hoogte was dat jullie nog niet getrouwd waren door Al-Shabaableiders van uw clan in Misra.(gehoorverslag 1, p14)

Hij voegde er zelfs aan toe, dat zelfs als u met hem getrouwd zou zijn, hij niet uw echtgenoot kon zijn, gezien Ib. volgens hem een "murtid" (ongelovige) was en hij niet in het dorp was. (gehoorverslag 1, p14 en gehoorverslag 2, p10) Hij vertelde hetzelfde aan uw vader. (gehoorverslag 2, p14 en gehoorverslag 2, p10) Toch besloot u, ondanks de gesprekken met Id. waaruit duidelijk blijkt dat hij wist dat jullie ongetrouwd waren en dat een huwelijk tussen jullie niets zou veranderen aan de zaak, om met Ib. te trouwen, zodat ze jullie met rust zouden laten. (gehoorverslag 2, p10) Het feit dat Id. wist dat jullie niet waren getrouwd kon u "niets schelen." (gehoorverslag 2, p12) Deze onwaarschijnlijke verklaringen vormen een eerste aanwijzing voor de ongeloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.

Verder legde u inconsistente verklaringen af over de plannen van uw vader om al dan niet uw hand aan Id. geven. Uit het eerste gehoor blijkt duidelijk dat u verklaarde dat uw vader uw hand wou geven aan Id.. Hij vertelde aan Id. dat hij met Ib. zou praten en hem zou vragen om van u te scheiden, zodat u met Id. kon trouwen. Ook toen hij belde met Ib. vertelde uw vader aan Ib. dat hij zou gedood worden als hij u niet aan Id. zou geven. Hij vroeg Ib. om na te denken over een scheiding. Hij stelde hem voor om binnen de tien dagen van u te scheiden, zodat hij u kon laten huwen. (gehoorverslag 1, p15) Wanneer tijdens het tweede gehoor gevraagd werd wat uw vader wou doen op het moment dat hij Ib. belde, verklaarde u echter dat hij de zaak wou informeren aan Ib., omdat hij uw hand al had gegeven aan Ib.. (gehoorverslag 2, p8 en p12) Hij verwachtte volgens u geen problemen. Hij vroeg bovendien raad aan Ib. wat ze nu verder zouden moeten doen. Volgens u had uw vader nog niets besloten op dat moment. Toch wou uw vader dat u trouwde met Ib. op het moment dat Id. uw hand vroeg volgens u. (gehoorverslag 2, p8) Wanneer de dossierbehandelaar u wees op deze tegenstrijdigheid tussen uw eerste en tweede gehoor, leek u plots minder zeker over wat er aan de telefoon werd gezegd tussen uw vader en Ib.: "Ik denk dat mijn vader tegen Ib. zei: Ik denk niet dat hij getrouwd zal zijn met dit meisje. Dat is waarom ik twijfelde dat mijn vader wou dat ik trouwde met Ib." (gehoorverslag, p8) Even later, tijdens dit tweede gehoor, verklaarde u dat uw vader Ib. indirect motiveerde om naar Misra te komen om met u te trouwen. (gehoorverslag 2, p11) U verklaarde dat u kon voelen dat als Ib. niet zou komen, dat uw vader u zou geven aan Id. U kon geen voldoende reden geven waarom uw vader Ib. slechts subtiel motiveerde om te komen en met u te trouwen. U verklaarde enkel hierover dat uw vader wou dat u met Ib. trouwde, omdat er al een belofte was gedaan tussen jullie. (gehoorverslag, 2, p11) Waarom de belofte uw vader zou tegenhouden om Ib. rechtstreeks te vragen om u te trouwen, blijft onduidelijk. Toen u even later zelf belde met Ib., vertelde u hem dat hij naar u moest komen voordat uw vader u aan Al-Shabaab zou geven. (gehoorverslag 2, p11) Vervolgens verklaarde u dat uw vader het zou hebben geaccepteerd om de "Meher" te doen, aangezien hij uw hand al had gegeven. Toch voegde u er aan toe dat uw moeder verklaarde dat uw vader schrik had van de mannen en dat het bijgevolg beter zou zijn moesten jullie de "Meher" meteen doen, gezien de afwezigheid van uw vader. (gehoorverslag 2, p11) U was bang dat hij u geen toelating zou geven om de "Meher" te doen. Het is opvallend dat u groter belang lijkt te hechten aan de toestemming van uw vader dan die van Al-Shabaab, gezien deze laatste sowieso de Meher op afstand niet zouden goedkeuren. Ook uw moeder was zich bewust van het feit dat uw vader schrik had van de mannen van Al-Shabaab en hij het niet zou toelaten dat u en Ib. naar Baydhabo zouden gaan om het "Meher"-contract te laten opstellen. Zij vertelde u en Ib., toen Ib. aankwam in Misra om samen met u het contract te ondertekenen: "Als je wacht tot de vader komt van de velden, ik denk niet dat hij het zal toelaten. Als haar vader je hier vindt, hij is bang van de mannen. Hij zal meteen naar hen toegaan en zeggen dat je hier bent. (...) Dus als je vader nu terugkomt, en de mannen komen, dan kunnen ze zeggen: Je hebt nog geen "Meher" gedaan." (gehoorverslag 1, p15) Dit is echter tegenstrijdig met uw verklaringen dat uw vader geen problemen verwachtte door jullie versneld te laten huwen. Deze tegenstrijdigheden en inconsistenties binnen uw verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid met betrekking tot het huwelijksaanzoek van Id. Van iemand die werkelijk een huwelijksaanzoek van een Al-Shabaableider zou hebben gekregen, zou men op zijn minst kunnen verwachten dat zij hierover correcte en consistente verklaringen over kan afleggen.

Met betrekking tot uw huwelijk met Ib. wordt vastgesteld dat u eveneens geen consistente verklaringen aflegde met betrekking tot de belofte die u had met Ib. Toen u werd gevraagd wanneer jullie aan verloven begonnen te denken, verklaarde u dat jullie niet dachten aan trouwen. Jullie praatten niet over trouwen voor Al-Shabaab u onder druk zette om met Id. te trouwen. (gehoorverslag 2, p6) Toen Id. u een aanzoek deed, begonnen jullie pas na te denken over trouwen. (gehoorverslag 2, p6) Later verklaarde u dat jullie de belofte hadden om te trouwen, zodra Ib. zijn studies zou hebben afgerond. (gehoorverslag 2, p7) Uw vader had uw hand al aan hem gegeven. (gehoorverslag 1, p14 en gehoorverslag 2, p7) Hierbij is het ook zeer opmerkelijk dat u amper informatie kon geven over de studies van Ib.. U wist niet hoelang hij zou moeten studeren, noch in welk jaar hij zat, noch wat hij studeerde. (gehoorverslag 2, p5) U wist wel hoe de universiteit in Mogadishu heette en dat de studies werden betaald door jullie grootvader. (gehoorverslag 1, p5)

Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u zo weinig wist over de studies van uw partner, gezien jullie huwelijksdatum afhankelijk was van de einddatum van deze studies, lb. zijn studies stopzette om versneld te huwen met u (gehoorverslag 1, p5 en gehoorverslag 2, p5, p7 en p12) en de vele telefonische contacten die u beweerde te hebben met lb. wanneer hij in Mogadishu was.(gehoorverslag 1, p14)

U diende een medisch attest in opgesteld op 11 mei 2017 door Dokter B. die littekens op uw enkels vaststelde. U verklaarde hier zelf over dat u deze opliep tijdens het lopen toen u vluchtte.(gehoorverslag 1, p13 en gehoorverslag 2, p15) Er dient te worden vastgesteld dat deze littekens geen direct verband houden met de basis van uw asielrelaas, namelijk het huwelijksaanzoek van een Al-Shabaableider. Bovendien kan dit medisch attest niet vaststellen in welke omstandigheden u deze littekens heeft opgelopen. Bijgevolg kan het door u voorgelegde document de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.

Op basis van voorgaande elementen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan het beweerde huwelijksaanzoek van Id.. Hierdoor dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Het door u gestelde beweerde gedrag is in die mate onwaarschijnlijk dat geen geloof aan kan worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen met Al Shabaab. Enkele inconsistente en tegenstrijdige verklaringen bevestigen de ongeloofwaardigheid van het door u geschetste asielrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Na een analyse van alle elementen is de commissaris-generaal van mening dat het concept van intern vluchtalternatief op u moet worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de wet van 15 december 1980.

Vooraleer verder in te gaan op de mogelijkheid tot intern vluchtalternatief dient eerst nog opgemerkt te worden dat uw recente herkomst uit het dorp Misra niet overtuigend is. Zo verklaarde u dat Al-Shabaab continu de macht had in Misra sinds 2008.(gehoorverslag 1, p8 en p12) Daarbij verklaarde u dat er geen gevechten in uw dorp hebben plaatsgevonden tussen overheidstroepen en Al-Shabaab, behalve toen in 2015 een broer van een overheidssoldaat werd onthoofd.(gehoorverslag 1, p9) U verklaarde dat er nooit iemand anders werd vermoord in uw dorp.(gehoorverslag 2, p6) Nochtans vielen Somalische en Ethiopische troepen Al-Shabaab het dorp aan in augustus 2015. De gevechten zouden enkele uren hebben geduurd voordat de Ethiopische troepen Misra in handen kregen. Ook in diezelfde maand zou een Ethiopische commandant vermoord zijn door Al-Shabaab in Misra. Dat u verklaarde slechts één gevecht te kennen in uw dorp én dat Al-Shabaab continu de macht had, terwijl in werkelijkheid uw dorp werd bevrijd door Al-Shabaab in augustus 2015 en deze bevrijding met hevige gevechten gepaard ging, ondermijnt op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Misra. Uit de beschikbare informatie blijkt eveneens dat er op verschillende momenten mensen werden vermoord in uw dorp en dat er meerdere gevechten plaatsvonden voor uw vertrek. U kende geen gevechten in Dinsoor, de districtshoofdstad van het district waar u dorp onder valt.(gehoorverslag 2, p6) Nochtans zijn er meerdere gevechten gekend in Dinsoor. Verder wist u niet waar de dichtstbijzijnde plaats bij Misra is waar overheidstroepen aan de macht zijn.(gehoorverslag 2, p15) U kon wel vertellen dat overheidstroepen de macht hadden in Dinsoor, maar u wist niet wanneer deze machtswissel plaatsvond, noch sinds wanneer Al-Shabaab aan de macht was in Dinsoor.(gehoorverslag 1, p9 en gehoorverslag 2, p4) Nochtans blijkt uit uw eigen verklaringen dat de bevrijding van de stad Dinsoor een grote impact had op het leven in uw dorp. Al-Shabaableden die voordien in Dinsoor waren, kwamen immers naar Misra en hanteerden er striktere regels, o.a. de goederen voor uw winkel konden niet meer getransporteerd worden.(gehoorverslag 1, p10 en p11) Verder kende u geen buitenlandse troepen in Misra én in de omgeving.(gehoorverslag 1, p12 en gehoorverslag 2, p5) Nochtans bevestigt bestaande informatie de aanwezigheid van Ethiopische troepen in Misra en omgeving.

Ook Keniaanse troepen zouden in uw regio aanwezig zijn geweest.(zie administratief dossier) Nadat de dossierbehandelaar u confronteerde met uw gebrekkige kennis over recente gebeurtenissen in uw regio, bleef u erbij dat u altijd tot uw vertrek eind 2016 in Misra hebt verbleven.(gehoorverslag 2, p18) Van iemand die werkelijk zou verbleven hebben in Misra tot haar vertrek eind 2016, zou men kunnen verwachten dat zij correcte en volledige verklaringen kan afleggen over recente ingrijpende gebeurtenissen in en rond dit dorp. Hierdoor rijzen er ernstige twijfels met betrekking tot uw recent verblijf in Misra en rijst het vermoeden dat u Misra reeds langer heeft verlaten dan u laat uitschijnen.

Uit uw verklaringen en de objectieve informatie die bij het administratief dossier gevoegd is, blijkt zoals gezegd verder dat u zich zou kunnen hervestigen in Mogadishu, waar u immers over een sociaal netwerk beschikt.

Bijgevolg is de commissaris-generaal van mening, op basis van de analyse van deze informatie, dat u eerst en vooral in staat bent om de reis naar Mogadishu te ondernemen, Mogadishu te betreden en u daar te vestigen. Nadat u Misra verlaten heeft, bent u - volgens uw verklaringen - zonder noemenswaardige incidenten onderweg - immers naar Mogadishu gegaan, van waaruit u Somalië verlaten heeft.(gehoorverslag 1, p18) U verklaarde dat u vluchtte via Baydhabo. Daar contacteerde u uw grootvader die in Canada of de Verenigde Staten verblijft. Op zijn aanraden nam u het vliegtuig naar Mogadishu, aangezien het in Baydhabo niet veilig was, zo verklaart u. (gehoorverslag 1, p18 en gehoorverslag 2, p15) Op die manier kon u zonder al te veel problemen naar Mogadishu gaan.

Uw echtgenoot, Ib., studeerde in Mogadishu, zo verklaart u verder. U geeft aan dat hij zijn studies stopzette toen hij naar u in Misra kwam om een "Meher"-contract op te stellen omdat u een huwelijksaanzoek had gekregen van Id., een Al-Shabaableider. Hierna zou hij zijn gearresteerd. Het huwelijksaanzoek van Id. is echter ongeloofwaardig (zie boven), en bijgevolg ook de gevolgen die dit zou hebben gehad voor uw echtgenoot. Uw echtgenoot werd geboren in Misra en verhuisde naar Mogadishu voor zijn studies waar hij zich vestigde. (gehoorverslag 2, p5) De vaststelling en uw verklaring dat uw echtgenoot van Mogadishu naar Misra (en omgekeerd) reisde en u de omgekeerde weg aflegde tijdens uw beweerde reisweg, wijst op het triviale en nietproblematische karakter van de reis naar Mogadishu.

U verklaarde verder dat u werd ontvangen in Mogadishu door uw oom. Hij woont in de wijk Madina. Het zou gaan om een verre neef van uw vader. Hij is eveneens familie van uw echtgenoot: "Hij is de oom van mijn echtgenoot. Dus hij is ook mijn oom."(gehoorverslag 1, p19) Hij woont samen met zijn vrouw en kinderen in Mogadishu. U verklaarde bij aankomst in Mogadishu ziek te zijn. U kreeg de nodige medische zorgen in Mogadishu. (gehoorverslag 2, p20) Tussen uw eerste en tweede gehoor had u contact met uw tante die eveneens in Mogadishu verblijft.(gehoorverslag 1, p6 en gehoorverslag 2, p3)

Bovendien verklaarde u een "Meher" te hebben gedaan met Ib., wat wijst op een gedeelde intentie om zich samen te settelen. U verklaarde zelf dat u uw echtgenoot liefhad.(gehoorverslag 1, p15 en p17) U stond zelf volledig achter het huwelijk. Er zijn verder geen tegenaanwijzingen waarom u deze intentie niet verder zou kunnen zetten in Mogadishu waar uw echtgenoot studeerde en verbleef.

Tot slot is de commissaris-generaal van mening, na het onderzoeken van de algemene levensomstandigheden in de overwogen hervestigingszone, dat het geenszins onredelijk is om te verwachten dat u in Mogadishu zou leven. Het is namelijk zo dat u een stabiel netwerk in Mogadishu heeft. In Mogadishu studeert uw echtgenoot, woont een oom (vaderszijde) van u en uw echtgenoot, en eveneens een tante.(gehoorverslag 1, p18) Deze oom staat zelfs in contact met jullie grootvader die uw reis regelde, praktisch en financieel. Hij bekostigt ook de studies van uw echtgenoot. Aangezien uw echtgenoot over voldoende financiële middelen beschikt om te studeren en te verblijven in Mogadishu, kan men verwachten dat ook u zich in Mogadishu blijvend zou kunnen vestigen. Door de ongeloofwaardige vrees voor vervolging en de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas is het ook niet geloofwaardig dat uw echtgenoot niet meer zou studeren of in Mogadishu zou zijn. Naast de financiële situatie, hebt u zelf ook aangetoond dat u toegang hebt tot de medische diensten in Mogadishu, wat verder de duurzaamheid van de levensomstandigheden in Mogadishu bevestigt. Bovendien hebt u onlangs nog contact gehad met uw tante in Mogadishu. Uit al het voorgaande kan afgeleid worden dat in uw persoonlijk geval de mogelijkheid tot intern vluchtalternatief in Mogadishu van toepassing is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 9 juni 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuiden Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 9 juni 2017) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ondanks een stijging van het aantal incidenten en het aantal slachtoffers in de onderzochte periode kaderen de veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen, waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen en op militaire konvooien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich (voormalige) parlementsleden, traditionele ouderen en andere gedelegeerden van de deelstaten die aan de verkiezingen deelnamen, lokale politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, journalisten, humanitair personeel, zakenlui, clanleiders, en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen was het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen en ook in 2017 is er sprake van een stijging van het aantal gerichte moorden, waarbij overheidsfunctionarissen, veiligheidspersoneel en ouderlingen die hebben deelgenomen aan de recente parlementaire verkiezingen worden gevisieerd. Daarnaast is ook het aantal complexe aanslagen toegenomen.

Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die meestal meerdere doden maken, waaronder burgers. Het gaat om zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of aanslagen met granaten - die voornamelijk militaire doelwitten of de politie viseren, maar ook restaurants geliefd bij militairen of overheidspersoneel of het hoofdkwartier van het United Nations Development Programme (UNDP) -, confrontaties tussen verschillende veiligheidsdiensten en morteraanvallen, onder meer op het presidentiële paleis of de internationale luchthaven, die aan al-Shabaab worden toegeschreven en vaak doel missen.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatie richtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het geweld in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die de droogte ontvluchten. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinestations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en een boekenbeurs. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar. Daarnaast vond in september 2016 de Intergovernmental Authority on Development, waar staatshoofden van de Hoorn van Afrika en omstreken veiligheidskwesties bespreken, plaats in Mogadishu. Tot slot vonden er in de onderzochte periode parlements- en presidentsverkiezingen plaats. Mohamed Abdullahi Mohamed werd aangesteld als nieuwe president en de nieuwe regering werd goedgekeurd door het parlement. De internationale gemeenschap juicht de vlotte en vreedzame machtsoverdracht toe. In april 2017 duidt de nieuwe president een nieuwe burgemeester aan voor de hoofdstad.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van "het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980."

Zij licht hierbij toe als volgt:

"CGVS weigert de vluchtelingstatus voor vijf middelen.

Het moet onderlijnend worden dat de asielrelaas van de verzoekster niet in twijfel gebracht werd op verschillende punten.

Immers was het niet in twijfel gebracht het feit dat de verzoekster vastgehouden werd door Al Shabab en dat ze doodstraf geoordeeld werd.

Het moet vaststellend worden dat ze een gedetailleerd asielrelaas op die punt gaf, met veel details en beschrijving van de feiten.

De vlucht uit haar land van herkomst en haar land werd ook niet in twijfel gebracht.

Immers moet het nog vaststellend worden dat ze de details van haar vlucht geeft, de verschillende stappen.

We moeten vaststellen worden dat verschillende punten van haar profiel niet in twijfel gebracht werd :

- Ze kwam uit Somalië en meer bijzonder uit Misra gebied. Op die punt moet het vaststellend worden dat de verzoekster machtig in Somalische taal en in maymay taal is.

- Ze maakt een huwelijk tegen het wil van Al Shabab in een gebied waar de Shabab het macht heeft

- Ze is zeer jong.

- Ze werd dood gestraf door een rechtbank van Al Shabab.

Ondanks een dergelijke profiel, een gedetailleerd asielrelaas, is het vluchtelingsstatus geweigerd.

• Over het huwelijk met Ib.

CGVS brengt in twijfel de werkelijkheid van het huwelijk met Ib..

CGVS neemt argument van de verschillende beschrijvingen van de verzoekster over het attitude van Al Shabab.

Het moet eerst vaststellend worden dat de verschillende beschrijvingen van de verzoekster niet in twijfel gebracht.

Het moet hier herinneren worden dat de verzoekster een duidelijke beeld en beschrijving van haar gebied van herkomst.

In dergelijke omstandigheden kunnen we niet in twijfel het herkomst van de verzoekster brengen.

CGVS verwijt aan de verzoekster niet zulke problemen te verwachten.

Nochtans werd de verzoekster duidelijk op die punt, en heeft ook een gedetailleerd beschrijving van de clan systeem van haar gebied.

Immers kon ze zien dat vrouwen van haar gebied aan een huwelijk met Al Shabab lid kunnen ontsnappen door een huwelijk met een andere man.

In die geval gaat Al Shabab akkoord met een dergelijk huwelijk en ze laten de mensen in vrede.

Mevrouw Ib. heeft ook uitgelegd dat ze geen huwelijk met een Shabab maken, en zou klaar dood te maken dan met een dergelijk man te huwen.

Immers kent ze de leven van dergelijke vrouwen en alle de risico's ervoor.

In dergelijke context had ze geen meer oplossing dan een huwelijk met haar gelofte te maken.

Het was gemaakt in die bijzondere omstandigheden, en werd gezien als de enig oplossing om aan de Shabab te ontsnappen.

Over de mogelijke problemen had; Mevrouw immers niet erover gedacht in de mate dat deze oplossing al werd uitgevoerd door andere mensen in het dorp.

In dergelijke omstandigheden, is het niet abnormaal en het CGVS heeft niet met een dergelijk context rekening gehouden heeft.

De zorgvuldigheidsplicht is bijgevolg geschonden.

Betreffende de onduidelijkheid van het gebrek van een gedwongen huwelijk heeft het CGVS niet met de verklaringen van de verzoekster niet rekening gehouden.

Immers heeft ze duidelijk gesteld dat Al Shabab aan de verzoeksters vader 10 dagen gaf om een beslissing te nemen.

Al Shaba gaf druk op de vader, gaf bedreigingen en was waarschijnlijk zeker dat de plan goed zal overlopen.

In die context is het duidelijk dat Id., de leider van de Shabab, de tien dagen zal wachten voor andere dingen te maken.

Na de 10 dagen is het mogelijk dat Al Shabab andere dingen zal maken om de verzoekster te huwen.

De verzoekster heeft ook gepraat van een betaling.

Alle die elementen werd niet in aanmerking genomen door het CGVS, en er is een nieuwe schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Het moet nog onderlijnen worden dat het plan was om van de 10 dagen te genieten om een huwelijk in een andere stad te maken en dan terugkomen en samenleven met de echtgenote.

In die context zou Al Shabab het legaliteit van het huwelijk vaststellend worden.

Helaas werden Id. en de Shabab op den hoogte gebracht van het plan en de vader van de verzoekster werd stopgezet.

Het CGVS heeft niet rekening gehouden met die context en heeft de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

- *Betreffende het Meher Huwelijk.*

CGVS is van mening dat het modus operandi van het huwelijk risico vol is rekening houdend met de bedreigingen van Id. en de Shabab.

Het moet eerst vaststellend worden dat de verzoekster de plan duidelijk heeft uitgelegd tijdens haar verhoren.

Ze wilde ontsnappen aan een dergelijk huwelijk.

Betreffende het karakter van het huwelijk is het niet duidelijk dat Al Shabab dergelijke huwelijk als op afstand huwelijk zou beschouwd worden.

De Verzoekster heeft uitgelegd de manier waarop de andere vrouwen ontsnappen aan dergelijke huwelijke (Pagina 9 van de tweede verhoor) : als het man voor de huwelijk komt is er geen sprake van op afstand huwelijk.

In dergelijke context zou het huwelijk plaatsvinden in de aanwezigheid van de echtgenote, met een contract, en er is geen sprake van masafu huwelijk.

Dat was de bedoeling van de plan, een wettige huwelijk te hebben en aan de Shababs aan te tonen.

Mevrouw heeft ook uitgelegd het keuze van het huwelijk buiten de stad te maken : ze wilden niet dat de Shabab's tussen de huwelijk tussenkomen om dit huwelijk te stoppen.

We zijn niet in een Belgische context maar in een Somalische context, in een gebied waar Al Shabab de macht heeft, en in een situatie waar het hulp van de overheden niet bestand.

Door Europese ogen kunnen we misschien die situatie vreemd vinden, maar het is totaal anders in Somalië.

Het was een oplossing voor de situatie van de verzoekster om verder in Somalië te leven.

Zonder dergelijke elementen rekening te houden heeft het CGVS verschillende manifeste appreciatie fouten gepleegd en de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

- *Over het kennis van Al Shabab van de burgerlijk stand van de verzoekster.*

Na een lange paragraaf neemt het CGVS argument over het feit dat Al Shabab en Id. zou weten dat de verzoekster niet getrouwd is, en dat een verder huwelijk alleen maar zou zijn om aan de huwelijke met Id. te ontsnappen.

CGVS besluit dat het vreemd is en dat het ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekster aantoon.

Het moet vaststellend worden dat CGVS manifeste appreciatie fouten heeft gepleegd in het lezing van de verklaringen van de verzoekster.

Immers heeft ze duidelijk uitgelegd dat ze en haar vader heeft gezegd dat ze al getrouwen is.

Ze heeft ook uitgelegd dat Id. leugen aan haar vader verteld over hun discussie in, de winkel.

In dergelijke omstandigheden is het duidelijk dat Id. een bluff heeft gespeeld om druk te zetten op de familie.

Immers was hij niet zeker van de burgerlijke stand van de verzoekster, en hij kon niets zeggen tegen een huwelijkcontract. ;

Er is manifeste appreciatie fout gepleegd door het CGVS.

Meer toont een dergelijk argument niet de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekster aan.

Integendeel met alle de details die door de verzoekster werd gegeven, is het duidelijk dat de verzoekster een geloofwaardig asielrelaas gegeven heeft.

Het gedrag van de familie van de verzoekster moet met de lokale context lezen worden en met de specifieke situatie van de verzoekster.

In de mate dat ze heeft gezien dat andere vrouwen een dergelijk huwelijk kunnen ontsnappen, wilden de verzoekster en haar echtgenote een dergelijke oplossing proberen.

Zonder rekening houdend met die context en met de verklaringen van de verzoekster heeft het CGVS de zorgvuldigheidsplicht geschonden heeft.

• *Betreffende het plan van de vader*

CGVS is van mening dat de verklaringen van de verzoekster inconsistent zou zijn betreffende het plan van de vader om aan deze huwelijk te ontsnappen.

Na de lezing van de lange paragraaf van de bestreden beslissing, kunnen we begrijpen dat het CGVS een argument neemt op een eventuele tegenstrijdigheid.

Volgens het CGVS zou het verzoekster hebben verklaren dat zijn geen gevolgen van het aanvraag van Id. zou verwachten, en dat hij bang zou zijn en wou de hand van zijn dochter aan Id. wil geven.

Het moet vaststellend worden dat een dergelijke argument gebaseerd is op een manifeste appreciatie fout van de verklaringen van de verzoekster.

Hier moeten we de feiten herhalen.

Id. was aangekomen in de winkel van de verzoekster en heeft gepraat om met hem te huwen.

Dan heeft Id. naar de vader van de verzoekster gegaan om het hand van de dochter aan te vragen.

Id. heeft leugens verteld en heeft gezegd dat de verzoekster akkoord gaat met die huwelijk om de toestemming van de vader te hebben.

Dan is de verzoekster thuis teruggekomen en ze heeft met haar vader over de situatie gepraat, en de vader heeft gebeld aan Ib. om over de situatie te praten.

CGVS is van mening dat er een tegenstrijdigheid zou zijn tussen de twee gehoren want de verzoekster heeft gepraat van "informer" Ib.

Dergelijke woord is geen tegenstrijdigheid.

Immers moet het herhalen worden dat Ib. in Mogadishu leeft en dat hij niet op den hoogte van de gebeurtenis in Misra.

Hij wist niet dat een leider van de Shabab de hand van de verzoekster heeft aangevraagd.

Bijgevolg moet hij eerst geïnformeerd worden over de situatie.

We moeten vaststellen dat er geen tegenstrijdigheid is.

CGVS gaat verder en is van mening dat er een tegenstrijdigheid bestaat tussen de twee gehoren van de verzoekster.

Ze zou eerst verklaren hebben dat zijn vader heeft gezegd tegen Ib. om te scheiden van de verzoekster, en dan zou ze tijdens de tweede gehoor verklaren hebben dat de vader akkoord blijft met de huwelijk en dat alles goed zal verlopen.

Het moet vaststellend worden dat CGVS manifeste appreciatie fouten heeft gepleegd.

Immers heeft de verzoekster tijdens het eerst gehoor dat zijn vader tegen Ib. gezegd heeft om aan een scheiding na te denken.

Immers was de vader onder druk, en hij was bang voor zijn leven en de leven van zijn dochter.

Tijdens de tweede gehoor (Pagina 8) werd de volgende vraag gesteld :

"Wat adviseerde uw vader aan Ib. om te doen? " en de verzoekster heeft geantwoord :

" Ib., mijn dochters hand wordt gevraagd door de mannen. Ib., wat zullen we doen ? Mijn vader, ik zal je terugbellen, alles zal ok zijn".

Deze last part werd gezegd door Ib. en niet door de vader van de verzoekster.

Immers, heeft de vader Ib. aangevraagd om aan een schending na te denken, en Ib. heeft gezegd dat hij zal terugbellen.

CGVS heeft een manifeste appreciatiefout gepleegd in de lezing van de verklaringen van de verzoekster en er is geen vraag van tegenstrijdigheid.

Dezelfde opmerkingen kunnen gemaakt worden over de verder redenering van het CGVS, en het CGVS heeft niet rekening gehouden met de context van het asielrelaas.

Immers is het bestuur van mening dat er een tegenstrijdigheid bestaat over het wil van de vader over het huwelijk.

Het moet nog onderlijnend worden dat de vader op druk was van de Shabab en Id. om het huwelijk te maken.

In dergelijke omstandigheden is het niet abnormaal dat de verzoekster niet zeker is om de toestemming van haar vader voor haar huwelijk met Ib. te hebben.

De vader werd onder druk en kon een termijn van 10 dagen hebben om een antwoord aan Al Shabab te geven.

Hij heeft met Ib. gepraat, en latte hem verstaan dat het zou goed zijn of Ib. terugkomt

De vader was niet zeker van het antwoord van Ib. en dus latte de vader de deur open om een huwelijk met de Shabab.

De verzoekster zag de situatie uit haar eigen ogen, wou niet met Id. huwen, en was niet zeker van de toestemming van haar vader.

Hij heeft eerder gegeven maar de aanvraag van Id. heeft de situatie veranderd.

We moeten niet vergeten dat het over een situatie van leef of dood gaat, en dat er niet zo veel tijd is.

We moeten bijgevolg vaststellen dat het CGVS manifeste appreciatiefouten heeft gepleegd en dat het bestuur niet met de context rekening gehouden heeft.

Er is bijgevolg een nieuwe schending van de zorgvuldigheidsplicht.

- *Over de relatie met Ib.*

CGVS verwijt aan de verzoekster om niet duidelijk te zijn over de belofte en geen kennis hebben over de studie van Ib.

Het moet nog vaststellend worden dat er niet rekening gehouden werd met de Somalische context met betrekking de relatie en het huwelijk.

Immers is de Somalische maatschappij georganiseerd onder een clan systeem en een alliantie stelsel.

In dergelijke stelsel zijn de ouders op de eerste plaatsen om dergelijke huwelijk te maken.

Het is niet zo vreemd om huwelijk binnen de familie te maken met een neef of ver neef.

Meer moet het nog herhaald de specifieke context van de familie van de verzoekster.

Immers was Ib. een neef van de verzoekster, en hij was opgevoegd door de ouders van de verzoekster.

Ib. had zijn ouders verloren en hij heeft lang geleefd met de familie van de verzoekster.

Het werd afgesproken dat Ib. met de verzoekster zal trouwen, maar Ib. heeft ook een mogelijkheid om verder te studeren.

Het was bijgevolg besloot om op het eind van de studie van Ib. te wachten, en dan het trouwen te maken.

De verzoekster heeft dat duidelijk uitgelegd tijdens haar twee gehoren bij het CGVS.

Nochtans was de situatie veranderd met de aanvraag van Id. en de Shabab, en nieuwe beslissingen moet genomen worden.

Na discussie tussen Mevrouw, Ib., en de moeder werd het besloten om de huwelijk te maken om van de aanvraag van Id. te ontsnappen.

Een lezing van de verklaringen van de verzoekers tonen niets anders dan deze situatie.

CGVS neemt argument van een antwoord op pagina 6 van het tweede gehoor waar de verzoekster van het huwelijk spreekt.

Met dat antwoord spreekt ze van het concrete huwelijk, met andere woorden, van de ceremonie.

Immers kunnen we in het algemeen spreken van trouwen, en afspraken dat we met iemand zal trouwen.

Maar het concrete trouwen heeft verschillende stappen nodig om gevierd te worden (bvb, in België naar gemeente te gaan, enzovoort).

Het was duidelijk in het hoofd van Mevrouw dat haar huwelijk al afgesproken is met Ib. maar dat ze op het einde van de studie van hem moet wachten.

Bijgevolg moeten we vaststellen dat CGVS manifeste appreciatie fouten heeft gemaakt in de lezing van de verklaringen van de verzoekster.

Het is verweten aan de verzoekster om geen informatie te hebben over de studie van Ib..

We moeten vaststellen dat de verzoekster een duidelijk beeld van de situatie gegeven had tijdens haar verhoren.

Mevrouw is niets naar school gegaan.

Haar vader heeft haar de Somali taal thuis geleerd en ze moest naar moskee gaan onder de druk van Al Shabab.

Ib. had meer kans gekregen en kan verder studeren.

In dergelijke context zijn de studeren geen ontwerp tussen de verliefden, en CGVS vergroot het belangrijk ervan.

CGVS vergeet ook dat het aankomst van Id. de dingen heeft veranderd en versnelde de situatie.

Zonder een dergelijke aankomst en aanvraag zouden de verzoekster en Ib. op het einde van Ib.'s studie wachten om zich te trouwen.

Rekening houdend met die context kunnen we niet verwijten aan de verzoekster om niets te weten over de studie van Ib..

Bijgevolg is er een nieuwe schending van het behoorlijk bestuur in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht. Ten sloot, is het CGVS van mening dat het medische attest de geloofwaardigheid van de asielrelaas niet kan herstellen.

Het moet herinneren worden dat CGVS's standpunt over documenten is dat dergelijke documenten op ondersteuning van een geloof asielrelaas, met gedetailleerde verklaringen komt.

Hier moet het vaststellend worden dat de verzoekster dit medische attest heeft neergelegd om een bewijs van haar vlucht uit de Shabab's gevangenis.

Nochtans heeft het CGVS niet in twijfel deze episode gebracht.

Het moet vaststellend worden dat de verzoekster verre gedetailleerde verklaringen heeft neergelegd.

Ze heeft ook alle haar proces uitgelegd.

Bijgevolg komt dit stuk ter ondersteuning van deze episode die aantoonst dat Mevrouw gefolterd werd.

Er is bijgevolg een nieuwe manifeste appreciatiefout die door CGVS werd gepleegd.

- *Betreffende de subsidiaire bescherming*

Betreffende de subsidiaire bescherming is het CGVS van mening dat een intern vluchtalternatief bestaat in Mogadishu.

CGVS is van mening dat de verzoekster niet in haar gebied van herkomst recent verbleef heeft.

Het bestuur neemt argument op het feit dat verschillende gevechten in het gebied plaatsvonden en verwijst naar zijn documentatie.

Het moet eerst nog het context herhalen, en ook de verklaringen van de verzoekster.

Ze heeft duidelijk gezegd dat ze nooit haar dorp heeft verlaten.

Rekening houdend met de Somalische context is het niet zo vreemd.

Die last punt is ernstiger dat het gebied niet zo veilig is, en dat de mensen de risico's liever willen verminderen.

Ze heeft ook uitgelegd dat ze informatie kan hebben door haar beroep.

Ze had een winkel, ze kreeg het bezoek van verschillende klanten uit verschillende plaatsen en ze kan informatie krijgen.

In dergelijke context is het niet abnormaal dat de verzoekster geen informatie over wat gebeurt in de andere plaatsen.

CGVS verwijst naar documentatie om aan te tonen dat er buitenlandse troepen in Misra werden en te besluiten dat de verzoekster niet in haar afkomstig gebied niet recent was.

Het moet vaststellend worden dat CGVS manifeste appreciatiefout heeft gepleegd in de lezing van de documentatie, met name twee persberichten.

Immers spreken deze twee persberichten van strijden in het gebied, maar maakt geen aanmelding van Misra.

Die feit is ernstiger dat een van de persbericht een gedetailleerd beschrijving van de verschillende plaatsen, maar spreekt nooit van strijden in Misra.

Deze twee persberichten spreken vooral van Dinsoor, en strijden in Dinsoor terwijl de verzoekster duidelijk heeft gezegd dat ze nooit naar Dinsoor heeft gegaan.

In dergelijke omstandigheden heeft het CGVS manifeste appreciatiefout gepleegd en heeft niet aangetoond dat de verzoekster niet recent in haar gebied recent was.

Meer moet het vaststellend worden dat de verklaringen van de verzoekster in de zin van de documentatie van het CGVS gaat.

Immers heeft een belangrijke episode van gevecht in Misra die ook in de informatie van het CGVS bezit.

Het gaat om het onthoofding episode vanuit 2015, dat Mevrouw heeft uitgelegd tijdens haar asielprocedure.

Het is de enige episode die Misra uit de informatie van het CGVS betreft.

Bijgevolg tonen dergelijke informatie aan dat Mevrouw uit het gebied van Misra aankomt en dat nog recent daar leefde.

Het CGVS gaat verder en beschouwt dat Mevrouw in Mogadishu kan leven (artikel 48/5, 3de lid van de wet van 15 december 1980).

Hij neemt argument op de aanwezigheid van familie van de verzoekster, van haar eerst reis naar Mogadishu en op de veiligheidssituatie.

Het moet herhaald worden dat artikel 48/5 werd door de Raad geïnterpreteerd als volgende :

«L'application de cette disposition (l'article 48/5, paragraphe 3) a clairement pour effet de restreindre l'accès à une protection internationale à des personnes dont il est par ailleurs admis, comme en l'espèce, qu'elles ont des raisons de craindre d'être persécutées.

L'esprit de cette disposition restrictive, tout comme la formulation choisie par le législateur, indiquent qu'il revient dans ce cas à la partie défenderesse (le CGRA) de démontrer ce qu'elle avance, à savoir d'une part, qu 'il existe une partie du pays d'origine où le demandeur n 'a aucune raison de craindre d'être persécuté ni aucun risque réel de subir des atteintes graves et, d'autre part, qu'on peut raisonnablement attendre de lui qu'il reste dans cette partie du pays. L'autorité compétente doit également démontrer qu'elle a dûment tenu compte des conditions générales prévalant dans le pays et de la situation personnelle du demandeur. »

In casu zijn er geen overtuigende argumenten genomen door de verweerde partij.

Betreffende de aanwezigheid van familieleden in Mogadishu moet het herhalend worden dat het over ver familie van de verzoekster.

Immers spreken we hier van een neef van de vader van de verzoekster.

Meer moet het nog onderlijnend worden dat niets is gezegd en niets werd gevraagd over de concrete mogelijkheden van onthaal in die familie.

Mevrouw had nooit contact met die familie gehad, we weten niets over de concrete plaats waar ze leven (appartement ? Huis ?).

Bijgevolg werd het concrete mogelijkheid niet aangetoond.

Betreffende het argument van het eerst reis, moet het vaststellend worden dat het CGVS niet rekening gehouden heeft met de verschillende omstandigheden.

Mevrouw werd vastgehouden door Al Shabab en werd doodstraf geoordeeld.

Gelukkig kon ze ontsnappen voor de uitvoering van haar straf, en ze kwam in een onbekende stad die door de Somalische overheden gecontroleerd werd.

Ze kon met iemand uit de overheden contact nemen die haar heeft geholpen om een reis zich voor te bereiden.

Niets kan gegarandeerd worden over die hulp in de toekomst.

Bijgevolg zonder rekening houden met de context en de verklaringen van de verzoekster heeft het CGVS het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht, geschonden.

Meer moet het nog onderlijnend worden dat een dergelijk argument niet aantoont dat de verzoekster in Mogadishu zich kan bevestigen.

Bijgevolg is het niet per se een argument die een interne mogelijkheid van bevestiging aantoont.

Ten slotte is CGVS van mening dat de situatie van Mogadishu goed verandert en dat de veiligheidsituatie van de stad niet meer alarmist is.

Het CGVS verwijst naar zijn documentatie om tot een dergelijk besluit aan te komen.

Eerst moet het vaststellend worden dat verschillende bronnen niet in het administratieve dossier zit en dat het bijgevolg is het onmogelijk om dergelijke bronnen na te kijken.

Het gaat om de Britse rechtspraak.

Het CGVS verwijst ook nog verschillende rechtspraken van de Europees Hof van het Recht van de Mensen.

Het moet nog onderlijnend worden dat deze rechtspraak evolutieve kan zijn en meer genuanceerd is.

Deze rechtspraak spreekt van een individuele analyse van de situatie voor elke personen om de nodige van bescherming te evalueren.

Het CEDOCA document gaat in dezelfde zin en verwijst naar analyse van UNCHR (pagina 33 en volgende van het verslag).

Deze last spreekt ook van een individuele analyse.

Mogadishu kan een alternatieve zijn als de persoon rechtstreekse familie heeft in de stad. In casu, heeft Mevrouw alleen maar verre familie.

In andere gevallen gaat het situatie van de persoon vergelijkbaar dan de andere interne vluchtelingen, en die situatie is beschrijft als onthoudbaar.

Als het verslag van vrijwillige terugkeer spreekt, spreekt het verslag van een bepaalde categorie van mensen.

Het gaat over mensen die het nationaliteit van het gastland heeft verkregen en die goed inkomsten in hun gastland.

Het is totaal niet de situatie van Mevrouw, die geen inkomst heeft, en die alleen maar van de Somalische nationaliteit beschikt.

Het CEDOCA verslag verwijst ook naar verslagen van Deense en Zweedse asiel overheden die spreken van alle de moeilijkheden voor de terugkeer naar Mogadishu, de noodigheid om van kennissen te hebben.

De verslagen spreken ook van het nodig om bekend te zijn in de hoofdstad, zijn er problemen voor mensen die onbekend zijn in Mogadishu.

Het verslag spreekt ook van specifieke risico groepen, zoals alleenstaande vrouw die in een westerse land heeft geleefd.

Het moet bijgevolg besluiten worden dat Mogadishu geen interne mogelijkheid plaats voor Mevrouw is rekening houden met haar profiel.

Het moet het vaststellen bijgevolg een schending van artikel 48/5 van de wet van de 15 december.

Het CEDOCA verslag gaat verder en spreekt over de impact van de situatie van Mogadishu over de mensen.

De impact is zwaar op de alleenstaande vrouwen, zoals de verzoekster (Pagina 42 en 43 van het verslag).

Het verslag spreekt van strafloosheid voor de daders, en de weinig middelen om de vrouwen te beschermen.

Al Shabab blijft nog actief en het kan ook gevallen dat de vrouwen door Al Shabab rekruteert wordt voor verschillende taken (vanaf logistiek tot gedwongen huwelijk).

Rekening houdend met de situatie en de profiel van Mevrouw, is Mogadishu geen interne vluchtalternatief.

Voorts moet het vaststellen worden dat het geheel van de ontwikkelde elementen die hier voor werden ontwikkelde een schending van artikel 62 van de wet van de 15 december 1980 en van artikel 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen samenstelt.

Het is nodig om eraan te herinneren dat artikel 62 van de wet van 15 december 1980 oplegt om zijn handelingen formeel te motiveren.

Voorts leggen artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 aan elke bestuursautoriteit op om zijn handelingen adequaat te motiveren.

Deze motivatie moet adequaat zijn zowel in feite als in recht.

In casu, zoals voornoemd bewezen, heeft de bestuursautoriteit niet met het geheel van de omstandigheden van feit ontwikkeld rekening gehouden.

De bestuursautoriteit heeft ook verschillende rechtelijke algemene principes en wetsbepalingen geschonden.

Bijgevolg is de motivatie niet adequaat in de zin van artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980. en dientengevolge, is er een schending van deze artikelen.

• *Wat de kwaliteit van vluchteling betreft (Artikel 48/3 van het wat van 15 december 1980)*

Is iedere persoon gevlucht als hij met bestaansrecht vreest dat hij ten gevolge van zijn ras, zijn godsdienst, zijn nationaliteit, zijn lidmaatschap van een zekere sociale groep wordt vervolgd of zijn politieke overtuiging, en die of, ten gevolge van deze vrees kan, wil zich van de bescherming van dit land eisen, of die, door bovengenoemd gevreesd, niet er niet wil terugkeren.

In het present geval moet het onderlijnen worden dat de verzoekster vervolgd wordt.

Immers heeft ze een huwelijk met een belangrijk lid van de Shabab geweigerd, en ze werd aangehouden en tot doodstraf geoordeeld.

In geval van terugkeer loopt ze het risico om gedood te worden.

Rekening houdend met de veiligheidssituatie, is het totaal onmogelijk voor de verzoekster om de bescherming van de nationale overheden te genieten.

De vluchtelingstatus moet aan de verzoekster toegekend worden.

• *Wat de subsidiaire bescherming betreft (Artikel 48/4 van het wat van 15 december 1980)*

Betreffende de veiligheidssituatie van het herkomstgebied, blijkt het uit dat we moeten spreken van een situatie van blind geweld die de civiel ook treft.

Het is niet getwijfeld door het CGVS, maar het bestuur is van mening dat Mogadishu een interne vluchtalternatief is.

Het blijkt echter uit de CEDOCA verslag dat er geen effectieve bescherming mogelijk is voor interne vluchtelingen, vooral voor mensen in die in de hoofdstad onbekend is en voor de alleenstaande vrouwen.

Het moet besloten worden dat CGVS niet aangetoond heeft dat er een intern vluchtalternatief bestaat.

Bijgevolg past het de subsidiaire bescherming aan de verzoeker te verlenen.

Het betreft dat CGVS niet met het geheel van de elementen rekening heeft gehouden die het mogelijk maken om op juiste wijze de situatie te analyseren, en niet met de context rekening gehouden zodanig dat het nodig is om de betwistbare beslissing te herzien en om aan de eiser het asielrecht of aan gebrek de subsidiaire bescherming te verlenen."

2.1.2. In een aanvullende nota van 23 november 2017 voegt de commissaris-generaal de COI Focus "Somalië. Aanslagen op 14 en 28 oktober 2017 in Mogadishu" van Cedoca van 6 november 2017 toe.

2.1.3. In een aanvullende nota van 28 november 2017 voegt verzoekster volgende stukken:

- de COI Focus “*Somalië. Aanslagen op 14 en 28 oktober 2017 in Mogadishu*” van Cedoca van 6 november 2017 (stuk 1);
- artikel “*Somalia’s bleak future*” van International Policy Digest van 25 november 2017 (stuk 2).

2.1.4. Ter zitting legt verzoekster de originele documenten neer van de bij haar aanvullende nota van 28 november 2017 toegevoegde stukken.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoekster zich in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen en het formuleren van loutere beweringen, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In de bestreden beslissing werd met recht geoordeeld dat het geenszins aannemelijk is dat verzoekster, die verklaart dat haar vader bedreigd werd omdat zij niet wou huwen met een leider van Al Shabaab (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 14; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 11), in dergelijke context een dermate groot risico zou nemen door te trouwen met haar verloofde Ib. Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift haar verklaringen dat zij hieromtrent geen problemen verwachtte, gezien zij vrouwen kende die konden ontsnappen aan een huwelijk met een lid van Al Shabaab door in het huwelijk te treden met een andere man. De Raad merkt echter op dat dit verweer, nog daargelaten dat het een louter blote bewering betreft, voorbijgaat aan de motivering in de bestreden beslissing. Er wordt immers terecht gewezen op het feit dat Al Shabaab, die volgens verzoeksters verklaringen veel macht had in haar dorp, had gezegd dat Id. verzoekster onder dwang zou huwen indien zij niet meewerkte (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 14; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 12). Bovendien verklaarde verzoekster tijdens het tweede CGVS-interview dat haar situatie verschilde van die van andere vrouwen in haar dorp die gedwongen werden om te huwen met een lid van Al Shabaab, gezien zij gedwongen werd om te huwen met één van hun leiders (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 9). Verzoeksters verweer dat zij geen problemen verwachtte met Al Shabaab omwille van haar huwelijk met Ib. is dan ook tegenstrijdig met verzoeksters verklaringen tijdens de CGVS-interviews en kan niet dienstig worden aanvaard.

De geloofwaardigheid van verzoeksters verklaring dat zij geen problemen verwachtte met Al Shabaab omwille van haar huwelijk wordt bovendien verder ondermijnd doordat verzoekster tijdens de CGVS-interviews verklaarde dat Al Shabaab afstandshuwelijken verbiedt, zodat het niet geloofwaardig is dat verzoekster zich tot een dergelijk huwelijk zou wenden om te ontsnappen aan een gedwongen huwelijk met een leider van Al Shabaab. Verzoeksters verweer beperkt zich tot een herhaling van haar verklaringen hieromtrent, doch dit doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling. In zoverre verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat haar huwelijk niet als een afstandshuwelijk kan beschouwd worden, merkt de Raad op dat verzoekster tijdens de CGVS-interview zelf verklaarde dat haar huwelijk een afstandshuwelijk betrof: “*mijn vader was gearresteerd toen ik voor een afstandshuwelijk ging. Masafo.*” (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 4). Verzoeksters verweer in het verzoekschrift kan aldus enkel verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen hieromtrent.

Verzoeksters verklaringen dat zij meende dat Al Shabaab haar huwelijk zou accepteren wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat Al Shabaab op de hoogte was dat verzoekster ongehuwd was, en aldus zou weten dat zij enkel een huwelijk had afgesloten om te ontkomen aan een huwelijk met de leider van Al Shabaab. In dergelijke context is het geenszins aannemelijk dat Al Shabaab verzoeksters huwelijk zou accepteren en haar met rust zou laten.

Verzoekster beperkt haar verweer in het verzoekschrift tot de stelling dat Id., de leider van Al Shabaab, niet op de hoogte was van haar burgerlijke status, doch de Raad merkt op dat dit verweer klemmt met verzoeksters verklaringen tijdens de CGVS-interviews, waar zij meermaals verklaarde dat Id. wist dat zij ongehuwd was op het moment dat hij haar een huwelijksaanzoek deed (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8,

p. 14; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 10). Dergelijke vaststellingen doen verder afbreuk aan verzoeksters verklaringen dat zij zou gehuwd zijn om aan een gedwongen huwelijk met een leider van Al Shabaab te ontsnappen.

Daarnaast werd in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoekster inconsistente verklaringen aflegde omtrent de houding van haar vader tegenover een huwelijk met de leider van Al Shabaab. Verzoekster verklaarde tijdens het eerste CGVS-interview immers dat haar vader zowel tegen Id., de leider van Al Shabaab, als tegen Ib., verzoeksters verloofde, had gezegd dat Ib. van verzoekster moest scheiden zodat zij kon huwen met Id. (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 14-15). Dit is tegenstrijdig met verzoeksters verklaringen tijdens het tweede CGVS-interview dat haar vader Ib. had gebeld om hem te informeren over het gedwongen huwelijk, opdat Ib. naar hun dorp zou komen om met verzoekster te huwen (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 8). In zoverre verzoekster in haar verzoekschrift haar verklaring herhaalt dat haar vader naar Ib. had gebeld om te vragen of hij van verzoekster wou scheiden, merkt de Raad op dat het zich louter scharen achter één der tegenstrijdige verklaringen, zonder elementen aan te voeren waarom deze verklaringen de juiste zouden zijn, niet volstaat om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Verzoeksters verweer dat Id. gelogen had tegen haar vader over haar toestemming om met hem te huwen, alsook het verweer Ib. in Mogadishu woonde en geïnformeerd moest worden over het gedwongen huwelijk door Al Shabaab, kunnen evenmin volstaan om de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid te weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor te geven.

Bovendien stelde de commissaris-generaal terecht vast dat verzoekster enerzijds verklaarde dat haar vader haar afstandshuwelijk accepteerde (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 11), terwijl zij anderzijds verklaarde dat zowel zij als haar moeder dachten dat haar vader het huwelijk niet zou goedkeuren omdat hij schrik had van Al Shabaab (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 14; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 11). Verzoekster tracht deze tegenstrijdigheid te minimaliseren door aan te voeren dat zij niet zeker was over haar vaders toestemming inzake haar huwelijk, doch de Raad merkt op dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling dat, gezien dergelijke feiten een kernelement betreffen van verzoeksters asielrelaas, minstens kan worden verwacht dat verzoekster hieromtrent consistente verklaringen aflegt, *quod non*.

Verzoekster kan gevolgd worden daar waar zij stelt geen inconsistente verklaringen te hebben afgelegd omtrent haar belofte om te huwen met Ib., doch de Raad stelt vast dat dit geen afbreuk doet aan de motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoekster geen informatie zou hebben over de studies van Ib., hoewel zij verklaarde dat hun huwelijksdatum afhankelijk was van het einde van zijn studies (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 7). Dergelijke vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen. Verzoeksters ongeschooldheid kan geen verschoning bieden voor haar onwetendheid, aangezien redelijkerwijs ook van een persoon met beperkte scholing kan verwacht worden dat zij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leven, *quod non in casu*.

Voorgaande vaststellingen volstaan opdat geen geloof kan gehecht worden aan de verklaringen van verzoekster omtrent haar gedwongen huwelijk met een leider van Al Shabaab. Gelet op het voorgaande, kan evenmin geloof gehecht worden aan het feit dat verzoekster vervolgd, gearresteerd en ter dood veroordeeld zou zijn geweest door Al Shabaab.

Waar verzoekster een medisch attest neerlegt dat vaststellingen zou moeten doen van littekens die zij heeft opgelopen naar aanleiding van haar vlucht van Al Shabaab, ter staving van haar asielrelaas. Dergelijk attest kan op zich geenszins volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen. Het attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoekster haar verwondingen opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke gesteldheid is ontstaan. Bovendien dient een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. In tegenstelling tot wat verzoekster beweert, werd hieromtrent reeds geoordeeld dat verzoeksters verklaringen dat zij gearresteerd zou zijn door Al Shabaab ongeloofwaardig zijn. Het neergelegde attest vormt derhalve geen bewijs van de aangehaalde feiten van vervolging.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt aldus overgenomen door de Raad, behoudens wat de motivering omtrent de belofte tot huwen van verzoekster met Ib. betreft.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Na analyse van de voorliggende relevante elementen, bevestigt de Raad dat in het voorliggende geval een toepassing dient te worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet, bij de beoordeling van het bestaan van de zwaarwegende gronden dat verzoekster het risico loopt op ernstige schade, omwille van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Hieromtrent werd in de bestreden beslissing vooreerst terecht geoordeeld dat:

“Vooraleer verder in te gaan op de mogelijkheid tot intern vluchtalternatief dient eerst nog opgemerkt te worden dat uw recente herkomst uit het dorp Misra niet overtuigend is. Zo verklaarde u dat Al-Shabaab continu de macht had in Misra sinds 2008.(gehoorverslag 1, p8 en p12) Daarbij verklaarde u dat er geen gevechten in uw dorp hebben plaatsgevonden tussen overheidstroepen en Al-Shabaab, behalve toen in 2015 een broer van een overheidssoldaat werd onthoofd.(gehoorverslag 1, p9) U verklaarde dat er nooit iemand anders werd vermoord in uw dorp.(gehoorverslag 2, p6) Nochtans vielen Somalische en Ethiopische troepen Al-Shabaab het dorp aan in augustus 2015. De gevechten zouden enkele uren hebben geduurd voordat de Ethiopische troepen Misra in handen kregen. Ook in diezelfde maand zou een Ethiopische commandant vermoord zijn door Al-Shabaab in Misra. Dat u verklaarde slechts één gevecht te kennen in uw dorp én dat Al-Shabaab continu de macht had, terwijl in werkelijkheid uw dorp werd bevrijd door Al-Shabaab in augustus 2015 en deze bevrijding met hevige gevechten gepaard ging, ondermijnt op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Misra. Uit de beschikbare informatie blijkt eveneens dat er op verschillende momenten mensen werden vermoord in uw dorp en dat er meerdere gevechten plaatsvonden voor uw vertrek. U kende geen gevechten in Dinsoor, de districtshoofdstad van het district waar u dorp onder valt.(gehoorverslag 2, p6) Nochtans zijn er meerdere gevechten gekend in Dinsoor. Verder wist u niet waar de dichtstbijzijnde plaats bij Misra is waar overheidstroepen aan de macht zijn.(gehoorverslag 2, p15) U kon wel vertellen dat overheidstroepen de macht hadden in Dinsoor, maar u wist niet wanneer deze machtswissel plaatsvond, noch sinds wanneer Al-Shabaab aan de macht was in Dinsoor.(gehoorverslag 1, p9 en gehoorverslag 2, p4) Nochtans blijkt uit uw eigen verklaringen dat de bevrijding van de stad Dinsoor een grote impact had op het leven in uw dorp. Al-Shabaableden die voordien in Dinsoor waren, kwamen immers naar Misra en hanteerden er strikere regels, o.a. de goederen voor uw winkel konden niet meer getransporteerd worden.(gehoorverslag 1, p10 en p11) Verder kende u geen buitenlandse troepen in Misra én in de omgeving.(gehoorverslag 1, p12 en gehoorverslag 2, p5) Nochtans bevestigt bestaande informatie de aanwezigheid van Ethiopische troepen in Misra en omgeving. Ook Keniaanse troepen zouden in uw regio aanwezig zijn geweest.(zie administratief dossier) Nadat de dossierbehandelaar u confronteerde met uw gebrekkige kennis over recente gebeurtenissen in uw regio, bleef u erbij dat u altijd tot uw vertrek eind 2016 in Misra hebt verbleven.(gehoorverslag 2, p18) Van iemand die werkelijk zou verbleven hebben in Misra tot haar vertrek eind 2016, zou men kunnen verwachten dat zij correcte en volledige verklaringen kan afleggen over recente ingrijpende gebeurtenissen in en rond dit dorp. Hierdoor rijzen er ernstige twijfels met betrekking tot uw recent verblijf in Misra en rijst het vermoeden dat u Misra reeds langer heeft verlaten dan u laat uitschijnen.”

Verzoeksters verweer in het verzoekschrift kan geen afbreuk doen aan voorgaande motivering. Het louter volharden dat verzoekster wel over een voldoende socio-politieke kennis bezit omtrent recente incidenten in haar regio van herkomst, kan de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht plaatsen.

Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeksters socio-politieke kennis over recente incidenten in haar dorp en regio van herkomst, lacunair is.

Verzoekster voert aan dat de landeninformatie toegevoegd door de commissaris-generaal enkel betrekking heeft op incidenten in Dinsoor, doch uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 5, nr. 4) blijkt genoegzaam dat verzoekster geen kennis heeft van verschillende recente incidenten in haar dorp van herkomst, hetgeen de geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent haar herkomst ondermijnt. De Raad merkt bovendien op dat het feit dat verzoekster omwille van de veiligheidssituatie nooit haar dorp verlaten heeft, geen voldoende verklaring biedt voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving. Dit geldt temeer, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, daar verzoekster zelf verklaarde een winkel uit te baten en via haar klanten veel informatie kreeg over Dinsoor (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 10). Dergelijke vaststellingen doen temeer afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen.

In de bestreden beslissing werd op goede gronden geoordeeld dat verzoekster in staat is om de reis naar Mogadishu te maken en er zich te vestigen. Uit de COI Focus "*Somalië. De veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 9 juni 2017 (Landeninformatie, stuk 15, nr. 5) blijkt Mogadishu ook bereikbaar via een internationale luchthaven. Verzoekster verklaarde bovendien dat zij bij haar vertrek naar België vanuit Mogadishu het vliegtuig heeft genomen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 18-19). In de bestreden beslissing wordt ook omstandig ingegaan waarom het redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoekster er zich vestigt, gelet op de aanwezigheid van een familiaal netwerk en verzoekster bovendien over voldoende financiële middelen beschikt opdat zij zich in Mogadishu zou kunnen vestigen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 11; DVZ-verklaring, stuk 18, p. 9). Waar verzoekster opmerkt dat zij enkel verre familie heeft wonen en geen onderzoek gevoerd werd naar concrete onthaalmogelijkheden, merkt de Raad op dat dit verweer niet dienstig kan worden aanvaard. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas kan immers redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeksters vermeende echtgenoot nog steeds in Mogadishu woont en er studeert. Verzoekster werd bij haar vlucht naar Mogadishu bovendien ontvangen door haar oom en heeft in België contact gehad met haar tante, die eveneens in Mogadishu woont. Aldus kan er redelijkerwijze van worden uitgegaan dat verzoekster zich bij een terugkeer in Mogadishu kan beroepen op hun steun en bescherming. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeksters grootvader over voldoende financiële middelen beschikt om verzoekster te ondersteunen bij een hervestiging in Mogadishu, gelet op het feit dat verzoekster verklaarde dat hij haar vlucht naar België regelde en de studies van haar vermeende echtgenoot financiert. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat verzoekster geen vrees voor vervolging heeft in Mogadishu, gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas.

Waar verzoekster verwijst naar de situatie van IDP's en alleenstaande vrouwen in Mogadishu, merkt de Raad op dat verzoekster, mede gelet op bovenstaande vaststellingen, niet *in concreto* aantoonde dat zij bij haar terugkeer naar Mogadishu het risico loopt om in dergelijke omstandigheden terecht te komen.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door de commissaris-generaal in de aanvullende nota, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoeksters betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 9 juni 2017 heeft toegevoegd waarin bovenvermelde analyse genoegzaam bevestigd wordt. Wat de aanslagen van 14 en 28 oktober 2017 betreft, blijkt uit de COI Focus "*Somalië. Aanslagen op 14 en 28 oktober 2017 in Mogadishu.*" van Cedoca van 6 november 2017, dat deze aanslagen zeer ernstig waren. Deze vaststelling laat echter niet toe te besluiten dat deze aanslagen een nieuw licht werpen op de hierboven uiteengezette beoordeling van de veiligheidssituatie in Mogadishu.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoeksters asielaanvraag ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij voert immers geen andere redenen aan waarom zij niet kan terugkeren naar Mogadishu. Verzoeksters betoog is bijgevolg niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoekster aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu is gesteund. In zoverre verzoekster in haar verzoekschrift wijst op een gebrek aan actualisering van deze informatie, merkt de Raad op dat zij met haar betoog niet aantoont dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP